RAMAYANA – KUTSAL BİR YAŞAM ŞEKLİ

Şekerden daha tatlı, kaymaktan daha lezzetli,
hakikaten baldan bile daha tatlı olan, Rama'nın İsmi'dir.
O'nun tatlı İsmi'ni devamlı olarak tekrarlamak
insana bizzat ilahi nektarın kendisini tattırmaktadır.
Bu nedenle, insan Rama İsmi üzerinde sürekli olarak
tefekkür etmelidir.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Ramayana, kutsal bir yolu, ilahi vasfa açılan kutsal bir kapıyı, kutsal bir yaşam şeklini temsil etmektedir. Ramayana, sadece bir bireyin yaşam öyküsü değildir. Ramayana'daki bütün karakterler eşit olarak önemlidirler. Dasaratha, Yajna Purusha'dan aldığı kutsal pudingi üç karısı arasında eşit olarak taksim etti. Kausalya kendisine düşen pudingi büyük bir sevinç içinde alarak puja (ibadet) odasına gitti. Kaikeyi de aynı şeyi yaptı. Her ikisi de, oğullarının Ayodhya tahtına varis olacağını düşünerek mutlu idiler.

Fakat Sumitra'nın böyle bir arzusu yoktu. İçinde puding bulunan aldığı tası terasın parmaklıkları üzerine koyarak güneşte saçını kurutmaya başladı. Bu arada, devamlı olarak Allah üzerinde tefekkür ediyordu. O sırada bir kartal süzülerek terasa gelerek içinde kutsal puding bulunan kabı kapıp kaçtı. Bunu önleyemeyen Sumitra büyük bir şaşkınlık içinde duruma sadece seyirci kaldı ve dikkatsizliği yüzünden kocasından yiyeceği azarı düşünerek tedirgin oldu. Hemen aşağıya inerek Kausalya ve Kaikeyi'ye olanları anlattı. Günümüzdeki eşlerin aksine, üç kraliçe birbirlerine karşı büyük bir sevgi ve şefkat beslemekteydiler. Kausalya ve Kaikeyi Sumitra'yı kucakladılar ve, "Kardeşim, niçin bu kadar üzülüyorsun? Biz üçümüz biriz ve pudingimizi seninle paylaşırız," diyerek onu teselli ettiler. Kausalya ve Kaikeyi hemen kendi dua odalarına giderek puding kaplarını getirdiler. Her ikisi de kendi hisselerinin yarısını Sumitra'ya verdiler. Sumitra ferahlayarak kız kardeşlerine olan minnettarlığını açıkladı. Böylece üç kraliçe pudinglerini Allah'a sunarak yediler.

Çok kısa bir zaman içinde hamile kaldılar. İlk doğum sancıları Kausalya'da başladı ve bir erkek evlat doğurdu. Onu takiben de Kaikeyi'nin bir oğlu oldu. Çok geçmeden Sumitra'nın doğum sancıları başladı ve iki erkek evlat doğurdu. Fakat hakikatte, Sumitra çocuk sahibi olmasını hiç arzu etmemişti. Buna rağmen iki erkek evlatla kutsanmıştı. Bunu Allah'ın

bir İrade'si olarak kabul ederek çok mutlu oldu. Her üç kraliçe de Kral Dasaratha'nın gelerek çocukları kutsamasını bekliyorlardı. Dasaratha her üçüne de giderek çocukları kutsadı. Bunu takiben Sumitra, nasıl kartalın puding kabını kapıp kaçtığını, Kausalya ve Kaikeyi'nin hisselerine düşen pudinglerin yarısını kendisine verdikleri olayını Kral Dasaratha'ya açıkladı. İki erkek evlatla kutsanmasının sebebi bu idi.

Kral Dasaratha, Bilge Vasistha'dan yeni doğan çocukları vaftiz etmesini istedi. Bilge Viswamitra da bu törene davet edildi. İsim verme törenine katılan çok sayıda bilge, Vedik bilginler ve önemli kişiler, çocukların bu ilahi güzelliği karşısında büyülenmişlerdi. Bilge Vasistha, Bilge Viswamitra ve öbür bilgeler Vedik mantralar söyleyerek çocukları kutsadılar. Kausalya ve Kaikeyi birer erkek evlada sahip olurlarken, Sumitra'nın niçin iki oğlu olduğunu herkes merak ediyordu. Allah'ın çeşitli yollarını kim anlayabilir ki? Her şey Allah'ın İrade'sine göre olmuştu.

Bilge Vasistha, Kausalya'nın oğluna, içinde cezbetme gücü olduğu için Rama ismini verdi. *Ramayathi Ithi Ramah* (cezbeden şey Rama prensibidir). O'na "Rama" ismi aynı zamanda doğum yıldızını da hesaba katarak verilmişti. O'nun formu çok göz alıcı ve göz kamaştırıcıydı. Geleneklere uyarak Vasistha, Rama ismini pirinç üzerine yazdı.

Daha sonra Vasistha, cesur birisine benzediği ve yüzü hayırlı niteliklerle parladığı için Sumitra'nın birinci oğluna Lakshmana ismini verdi. Bütün satrus'ları (düşmanları) yok edeceğini söyleyerek ikinci oğluna da Satrughna ismini koydu. Vasistha, kucağında oğluyla oturan Kaikeyi'nin yanına gitti. Kaikeyi, oğlunun Ayodhya tahtına varis olacağı hakkında Dasaratha'nın kendisine verdiği sözü hatırlayarak sevinçten yerinde duramıyordu. Bharat krallığını oğlunun idare edeceğini düşünüyordu. Bu düşünceyle, Vasistha onun oğluna Bharata ismini koydu. Bu şekilde isim koyma merasimi mutlu bir şekilde sona erdi.

Kausalya ve Kaikeyi'nin oğulları yemeklerini yiyorlar, uyuyorlar ve mutlu bir şekilde beşiklerinde oynuyorlardı. Öbür taraftan, Sumitra'nın oğulları yemek dahi yemeden gece gündüz devamlı ağlıyorlardı. Oğullarının bu durumuna Sumitra çok üzülüyordu. Bu durumu Kral Dasaratha'ya anlattığı vakit, Kral, "Her şey Allah'ın İrade'sine göre tecelli eder. O'na dua et. O, her şeyi halleder," diyerek kendisini teselli etti. Kralın bu hususta yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Aradan üç gün geçti, fakat durumda hiçbir değişiklik olmadı. Sumitra, artık çocukların bu haline dayanamadı. Bilge Vasistha'ya giderek durumu anlattı. Bilge Vasistha gözlerini kapadı. Onun yogik vizyonu, hakikati bilmesini sağlıyordu. Sumitra'ya, "Kausalya'ya verilen pudingten yediğin için, Rama'nın amsa'sı (parçası) olan Lakshmana'yı doğurdun.

Aynı şekilde, Kaikeyi'nin verdiği pudingten de Satrughna'yı doğurdun. O, Bharata'nın bir parçası. Lakshmana'yı Rama'nın, Satrughna'yı Bharata'nın yanına koy. Bunu yaptığın takdirde her ikisi de mutlu olacaklar," dedi.

Sumitra, Vasistha'nın verdiği direktifleri yerine getirdi. Çocuklar sakinleşerek ağlamaları durdu. Bu durumu görenler derin bir nefes aldılar. Çocuklar büyürlerken, Sumitra, Lakshmana'nın Rama'nın amsa'sı (parçası) ve Satrughna'nın Bharata'nın amsa'sı (parçası) olduğunu daha iyi görebiliyordu. Günlerden birinde, Kausalya ve Kaikeyi'ye, "Sevgili kardeşlerim, sizin oğullarınız ileride bir gün Ayodhya tahtına oturabilirler. Benim böyle bir tutkum yok. Oğullarımın ağabeylerinin yanlarında olmaları ve onlara hizmet vermeleri beni memnun edecektir," dedi. Bundan böyle, Lakshmana ve Satrughna daima Rama ve Bharata'nın yanında idiler. Onlara hizmet ettiler ve zamanlarını büyük bir sürur içinde geçirdiler. Kral Dasaratha ve üç kraliçe, çocukları arasında böyle bir birliğin olmasından büyük bir mutluluk duydular.

Mutluluğun ve zorlukların birbirlerini kovaladıkları çok doğaldır. Kral Dasaratha zamanını büyük bir sürur içinde geçirmekteyken, bir gün Bilge Viswamitra gelerek bir istekte bulundu ve bu kralı oldukça üzdü. Viswamitra, "Ey kralım! Bana bir iyilikte bulunur musun," diye sordu. Dasaratha hiç düşünmeden gereğini yapacağına dair söz verdi. Bunun üzerine Bilge, "Bir yajna (fedakarlık ritüeli) yapmaya karar verdim. Yajna'yı şeytanlardan koruması için oğlun Rama'yı bana göndermeni istiyorum," dedi.

Dasaratha güç bir durumda kalmıştı. "Rama çok genç ve hassas. Güçlük nedir henüz bilmiyor. O'nu Ben nasıl bilge ile ormana gönderebilirim? O, nasıl acımasız şeytanlarla çarpışabilir?" diye düşündü.

Hissettiği şeyleri bilgeye aktarınca, Visvamitra çok öfkelendi ve, "Ey Kral! Verdiğin sözden caymak büyük bir deliliktir. Çünkü şimdiye kadar asil Ikshvaku soyunda hiçkimse verdiği sözden geri dönmemiştir. Bana verdiğin sözü tutmamakla onların görkemini lekeliyorsun," dedi.

Viswamitra'nın bu sözlerini işiten Dasaratha korktu. Bu hususta Bilge Vasistha'nın fikrini alarak sonuçta Rama'yı bilge ile göndermeye karar verdi. Her şeyi Allah'ın Takdir'ine bıraktı. Rama'yı yanına çağırdı. Rama, büyük bir cesaret ve mertlikle oraya geldi. Rama nereye giderse Lakshmana'nın O'nu takip etmesi doğaldı. Böylece, Lakshmana da Rama ile birlikte Dasaratha'nın yanına geldi. Lakshmana'yı hiç kimse çağırmamıştı. O, kendiliğinden gelerek Rama'nın yanına oturmuştu. Kral, Rama'yı takip etmemesi için Lakshmana'yı ikna etmek istemedi. Bilge Viswamitra ile yola çıkmadan önce, Mantra'lar söyleyerek Rama ve Lakshmana'yı kutsadılar.

Sarayu nehrinin kenarına ulaştıkları vakit, Bilge Viswamitra, “Sevgili çocuklar! Burası çok kutsal bir yerdir. Bu nedenle burada Sandhya Vandana’yı yapabilirsiniz,” dedi. Bilgenin talimatı gereğince Rama ve Lakshmana dualarını yaptılar. Gözlerini kapatarak bir müddet medite halde oturdular. Viswamitra, sarayın konforlarına ve şatafatına alışmış olan prensler için gece gündüz uyumadan yajna’yı beklemenin çok zor olacağını düşündü. Şeytanlarla çarpışabilmek için yemeden içmeden tetikte durarak nöbet tutmaları icap ediyordu. Bu nedenle bilge onlara uykularını getirmemeye ve açlıklarını gidermeye yardım edecek Bala ve Atibala mantralarını öğretti.

Viswamitra, Rama ve Lakshmana ile birlikte Siddhasrama’ya gelerek yajna’nın yapılmasını başlattılar. Bilgenin öğrettiği mantraları söyleyerek Rama ve Lakshmana gece ve gündüz yajna’yı korudular. Bu arada ne bir açlık ne de uyku hali hissetmediler. Her ikiside büyük bir şevkle ve coşkuyla tetikte durarak beklediler. Birdenbire şeytanlar o korkunç formlarıyla ortaya çıktılar ve yajna’yı bozmaya çalıştılar. Kulakları sağır edecek derecede gürültü yapıyorlardı. Fakat bunlar prensleri hiçbir şekilde rahatsız etmedi. Şeytanlarla büyük bir cesaretle ve kahramanca çarpışarak sonunda onları yok ettiler. Viswamitra, yajna’yı kesintisiz tamamlayabildiği için çok mutlu oldu. Rama ve Lakshmana’ya sevgisini ve kutsamasını yağdırdı.

Bu arada, yapılacak yajna’da bulunması için Mithila’nın kralı Janaka’dan bilgeye bir davet mektubu geldi. Viswamitra prenslere, “Sevgili evlatlar! Asil Kral Janaka’dan bir davetiye aldık. Ben Mithila’ya gidiyorum ve sizin de benimle gelmenizi istiyorum,” dedi.

Başta, Rama, Mithila’ya gitmeye pek niyetli değildi ve Lakshmana’ya, “Sevgili kardeşim, babamız bize Bilge Viswamitra’yı izleyerek yajna’sını korumamız talimatını vermişti. Mithila’ya giderek Kral Janaka’nın yajna’sına iştirak etmek için babamızın izni yok, “ dedi.

Bu kararlarını Viswamitra’ya bildirdikleri vakit, O, “Sevgili evlatlar, babanız size beni izlemenizi emretmişti ve ben nereye gidersem beni izlemeniz sizin görevinizdir,” dedi. Prenslerin, Viswamitra’nın emrine uymaktan başka çareleri yoktu.

Rama ve Lakshmana’nın Mithila’ya gelişleri büyük bir sansasyon yaratmıştı. Herkes onlara hayran kalmış ve onların hakkında konuşmaya başlamıştı. Caddelerde yürürken herkesin dikkatini çekiyorlardı. “Bu yakışıklı prensler kim? Çok güçlü ve cesur görünüyorlar. Kral Janaka’nın kızlarıyla evlenmeye mi geldiler?” İnsanlar bu şekilde kendi aralarında konuşmaya başladılar. Kendilerine tahsis edilen kraliyet sarayına gelerek istirahat ettiler. Yajna ertesi günü başlayacaktı.

Bharat'ın bu kahraman cesur prenslerinin de davet edildikleri bir toplantı tertip edildi. Bu toplantının amacı Siva'nın yayını kimin kırıp kıramıyacağını öğrenmek içindi. Yayı kırabilen kimse, Janaka'nın kızı Sita ile evlenecekti. Orada bulunan prensler birbiri ardı sıra Siva'nın yayını yerinden kıpırdatmaya çalıştılar fakat muvaffak olamıyarak büyük bir mahcubiyetle yerlerine döndüler. Viswamitra'nın ısrarı üzerine, Rama yavaşça yaya doğru yürüdü ve sol eliyle onu yerinden kaldırdı. Büyük bir alkış tufanı koptu. Yayın ipini bağlamak için eğildiği vakit, büyük bir gürültü ile yay kırıldı. Sita, elinde bir çelenkle oraya getirildi. Bunun üzerine Viswamitra, Rama'ya Sita ile evlenmeye hazır olup olmadığını sordu.

Rama, Viswamitra'nın kendisine vereceği her işi yapmaya hazırdı fakat evlenmek için henüz hazır değildi. Rama, Viswamitra'ya saygılarını sunarak, terbiyeli bir şekilde, "Swami! Siz bizi yajna'nızı korumak için beraberinizde getirdiniz, bizi evlendirmek için değil. Babamın iznini almadan evlenmeyi düşünemem," dedi.

Bilge zor bir duruma düşmüştü. Salonda tam bir sessizlik oldu. Herkes Rama'nın cevabına şaşırmıştı. Rama, sözünde kararlıydı. Bunun üzerine Kral Janaka, Kral Dasaratha'yı davet etmek üzere Viswamitra'nın bazı müritleriyle birlikte habercilerini oraya gönderdi. Viswamitra'nın müritleri, olanları Dasaratha'ya anlattılar. Rama ile Sita'nın evlenme ihtimaline, kral, kraliçeler ve Ayodhya halkı büyük bir sevinç ve coşku duydular. Dasaratha, kraliçeleri, Bharata, Satrughna ve diğer misafirlerle birlikte Mithila'ya geldi.

Kadınlar, büyük bir şevk içinde şarkılar söyleyerek ve Sita ve Rama'nın kutsal evlenme törenlerini görmek için birbirlerini teşvik ederek düğün yerine geldiler.

Herkes Rama'nın düğününe hoş geldi;
birlikte bu mutlu ana şahit olacağız.
Çok kimse zaten gelerek toplanmış vaziyette,
tepeden tırnağa süslenmiş olarak.
Hanımlar gerdanlıklarla donanmış
saf ve parıldayan mücevherlerle.
Rama bu gün evlenecek
güzel Sita ile, oh ne güzel bir çift olacaklar.
Baba Dasaratha çok mükellef ziyafetler hazırladı.
Bütün bilgili bilgeler Vasishtha'nın başkanlığında toplandılar.
Ne büyük bir kalabalık toplandı
düğün bayram etmek için, sevinç dolu kalplerle.

İlahi çiftin düğünü
Rama ve Sita, böyle bir manzara cidden çok nadir bulunur.
Bu manzara büyük bir erdem ihsan edecek.
Rama, sakin dolunaya benziyor,
Ve Sita uygun bir eş.
Herkesi seven o merhametli Rama,
rahmetini hepimize yağdıracak.
Hemen gelin, Rama ve Sita'nın kutsal düğününü görmek için.

(Telegu dilinde bir Şarkı)

Erkekler de kendilerinden geçmiş, şu şarkıyı söyleyerek kutlamaya katıldılar:

Gelin gidip Rama ve Sita'nın düğününü görelim,
O manzara büyük bir erdem ihsan edecek.
Bu düğünü görenlerin hayatları kutsallaşacak.
Hey hepiniz bu kutsal düğünü görmeye gelin,
Bir file binmiş olan Rama, pırıl pırıl parlamakta.
Anne Sita O'nun yanında,
Erkek kardeşler ise hizmet etmekteler.
Sita ve Rama, gülümseyerek bizim hatırımızı soracaklar;
Daha başka ne arzu edebiliriz ki!
Gelin, Rama ve Sita'nın kutsal düğünlerini görmeye gidelim.

(Telegu dilinde bir Şarkı)

Sita, Janaka'nın üvey kızı idi. Urmila isminde bir kız kardeşi daha vardı. Erkek kardeşi Kushadwaja'nın da Mandavi ve Srutakeerthi isimlerinde iki kızı vardı. Kral Dasaratha'nın rızasıyla, dört gelinin dört erkek kardeşle evlenmeleri kararlaştırıldı. Dasaratha, aynı günde doğmuş olan dört oğlunun yine aynı günde ve aynı saatte birlikte evlenmelerinden dolayı çok mutlu idi. Evlenme töreni büyük bir ihtişam içinde yapıldı.

Havayı tatlı ve hayırlı müziğin titreşimleri kaplamıştı. Vedik rahipler, kutsal mantraları yüksek sesle terennüm edip çiftleri kutsadılar. Kral Dasaratha sevinç gözyaşları döktü. Evlenme törenini seyreden herkes ilahi sürurla doldu.

Tören yapılırken, gelin ve güveyinin birbirlerine çelenk vermeleri adetten idi. Önce Sita'nın, Rama'ya çelenk takması gerekiyordu. Öbür gelinler ancak Sita'dan sonra kendi güveylerine çelenk takabileceklerdi. Sita'nın boyu kısa olduğu için, *ajanubahu* (uzun boylu kişilik) olan Rama'ya çelengi takamadı. Rama başını Sita'nın önüne eğmedikçe Sita çelengi O'nun boynuna takamıyordu. İnsanların, soyunun geleneklerine

aykırı hareket ettiğini düşüneceklerinden çekinen Rama ise başını Sita'nın önünde eğmek istemiyordu. Rama'ya çelengi takamayan Sita, onu uzun zaman elinde tuttu.

Rama'nın böyle hareket etmesinin bir başka sırrı daha vardı. Lakshmana, ana dünyayı başı üstünde taşıyan Adisesha'nın enkarnasyonu idi. Rama, sanki, "Bak, Sita'nın bulunduğu toprak parçasını niçin birazcık kaldırarak Sita'nın Bana çelengi takmasına yardım etmiyorsun?" dercesine Lakshmana'ya baktı. Lakshmana, sadece o kısmın yükseltilemiyeceği işaretini Rama'ya verdi. Eğer Sita'nın bulunduğu yeri yükseltirse, aynı zamanda Rama'nın ve diğer kimselerin de oldukları yerler yükselecekti.

Lakshmana çok zeki olduğu için, problemi çözecek hemen bir plan buldu. Hemen Rama'nın ayaklarına kapanarak uzun bir zaman öylece kaldı. Rama, Lakshmana'yı kaldırmak için eğilmek mecburiyetinde kaldı. Bu fırsatı kaçırmayan Sita hemen çelengi Rama'nın boynuna takıverdi. Bundan sonra da geride kalan üç gelin kendi güveylerine çelenk taktılar. Dört erkek kardeş ve gelinleri değerli taşlar gibi parıldıyorlardı. Bu muhteşem manzara karşısında seyirciler sevinç göz yaşları dökmekten kendilerini alamadılar.

Ayodhya'ya dönerken, korkunç bir gürültü duydular. Rama, savaşa hazır olması için Lakshmana'ya talimat verdi. Parasurama belirerek, "Ey Rama! Siva'nın yayını kırdığını işittim. Bu çok önemli değil, bu kaldırılması o kadar güç olan bir şey değil. Eğer Sen hakikaten güçlü isen, benim şu silahımı kırmalısın," diyerek Rama'ya meydan okudu. Bunu söylerken, Parasurama silahını Rama'nın ayakları dibine fırlattı. Rama gayet sakin silahı alarak parçaladı. Bunun üzerine Parasurama, hemen Rama'nın ayaklarına kapandı.

Ayodhya halkı yeni evli çiftleri sevinç içinde karşıladı. Ana giriş kapısında Kausalya, Sumitra ve Kaikeyi, gelinlere ve güveyilere Mangalarati vererek onları içeri aldılar. Bütün Ayodhya şehri donatılmıştı ve herkes düğün bayram ediyordu.

Bu gün herkes Sita ve Rama'nın evlenmelerini kutluyor. Fakat düğünden sonra Rama büyük sıkıntılar geçirmişti. Fakat büyük bir metanetle bütün bunların üstesine çıktı. Bu şeytani güçleri yok etti. En büyük silahı Lakshmana idi. Onun yardımıyla, Rama, şeytanlarla yaptığı savaşı kazandı. Çok defalar, "Benim erkek kardeşlerim Benden daha büyükler. Zaferlerimi Ben onlara borçluyum. Aramızdaki birlik sayesinde Ben düşmanları alt edebiliyorum," diyerek Rama kardeşlerini sık sık överdi.

Rama, Lakshmana, Bharata ve Satrughna ideal kardeşliğin ne olduğunu bütün dünyaya göstermişlerdir. Günümüzde böyle ideal bir kardeşliğe tesadüf edilmemektedir. Rab Rama'nın hayatında çok çeşitli harikulade olaylar yer almıştır.

Rab Vishnu'nun öyküleri harikuladedir,
Onlar, üç dünyadaki insanların hayatlarını arındırır,
Onlar, dünyevi bağımlılığın sarmaşıklarını biçen oraklara benzerler,
Onlar, ihtiyaç anında yardıma koşan iyi arkadaşlara benzerler,
Onlar, ormanda kefaret çeken bilgelerin ve evliyaların sığınağı gibidirler.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Rama Navami'yi, sadece Sri Rama'nın doğum günü olarak kutlamak yeterli değildir. O'nun dünyaya gelişinin maksadını anlamalısınız ve O'nun gösterdiği idealleri uygulamalısınız. Rama Kalyana, Rama ve Sita'nın fiziksel seviyede evlilik yapmaları anlamına gelmez. Rama Kalyana, Atma Kalyana'dır; O, Atma'nın (bireysel ruhun) Paramatma (evrensel ruh) ile birbirinin içinde karışıp yok olmasını ifade eder. Bu bir bireyin öyküsü değildir. Rama, kozmik ve evrensel ruhu sembolize eder.

*****